

# El Llagostera, a 180 minuts d'una gesta històrica

El Llagostera, un equip d'un municipi de 8.000 habitants, es troba a 180 minuts de fer una de les gestes més grans del futbol espanyol: pujar a la Segona Divisió A. Clubs amb molt més nom i trajectòria pagarien per canviar-se pels blaugrana, que sense cap mena de pressió, i amb el valor afegit que dóna les peculiaritats del seu camp, intentaran la proesa d'eliminar el Racing de Santander sabent que si fallen encara podran reenganxar-se a una repesca. La meteòrica progressió del Llagostera des que Oriol Alsina es va fer càrrec de l'equip tècnic del club és digna d'elogi. El juny de 2005 una victòria contra el Porqueres (4-1) va permetre l'ascens a Primera Regional. Avui, nou anys després, estem parlant d'un enfrontament contra un club amb 44 temporades d'història a Primera i 33 a Segona. El títol de Tercera i l'ascens a Segona B de fa quatre temporades semblaven el sostre d'aquest club sostingut pel matrimoni Alsina-Tarragó, però després va venir el debut a la divisió de bronze quedant l'equip a un punt del play-off i, la següent campanya, l'eliminàtoria de setzens de final de la Copa contra el València. Aquesta vegada, però, s'han superat: el Llagostera ha estat pràcticament tota la lliga dins de les posicions de play-off i gairebé la meitat del campionat ha ocupat la primera posició tot i tenir rivals amb més recursos econòmics i pedigrí com el Nàstic, el Lleida, l'Alcoià o l'Atlètic Balears. El mèrit de tot plegat encara és més gran si es té en compte que el Llagostera tot just compta amb mig miler de socis i que, malgrat la seva excel·lent trajectòria, l'ambient al camp durant gran part de la temporada ha sigut escàs. Expliquen els jugadors, estirant del tòpic, que el mèrit de tot plegat és que el club és "com una família". Aquesta vegada no els falta raó. En uns moments de crisi galopant també per a l'esport, formar part d'una entitat que paga puntualment a final de mes i on la pressió és la que es posa el mateix equip no té preu. Alsina ha demostrat durant tots aquests anys un bon ull a l'hora de fitxar i també s'ha revelat com un excel·lent gestor de vestidor, i tot sense abandonar les seves obligacions a l'empresa familiar. Vénen per davant quinze dies d'emocions fortes, amb un llaminer escenari que, tot i complicat, es comença a dibuixar a l'horitzó: una lliga de Segona A, la propera temporada, amb dos representants gironins.

Font del document:

[http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/05/13/llagostera-180-minuts-duna-gesta/669279.html?utm\\_source=rss](http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/05/13/llagostera-180-minuts-duna-gesta/669279.html?utm_source=rss)